

Predmet C-598/21

**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 98. stavka 1.
Poslovnika Suda**

Datum podnošenja:

28. rujna 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Krajský súd v Prešove (Slovačka Republika)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

13. rujna 2021.

Tužitelji:

SP

CI

Tuženik:

Všeobecná úverová banka a.s.

Predmet glavnog postupka

Zaštita potrošača – Kašnjenje u plaćanju – Prijevremeno dospijeće – Proporcionalnost u odnosu na iznos kredita – Nenamjenski kredit – Ostvarivanje založnog prava prodajom nekretnine na dobrovoljnoj (privatnoj) dražbi – Gubitak prava vlasništva

Predmet i pravni temelj zahtjeva za prethodnu odluku

Prethodna pitanja odnose se na usklađenost ostvarivanja založnog prava na nekretnini prodajom na dobrovoljnoj dražbi, prijevremeno dospijeće kredita, višestruko ugovaranje novih kredita radi pokrića prethodnih kredita i troškova kredita s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, Direktivom Vijeća 93/13/EEZ, Direktivom 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktivom 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i sudskom praksom Suda Europske unije.

Prethodna pitanja

1. Protive li se članku 47. u vezi s člancima 7. i 38. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), Direktivi Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (u daljnjem tekstu: Direktiva 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima), Direktivi 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (u daljnjem tekstu: Direktiva 2005/29/EZ o nepoštenoj poslovnoj praksi), kao i načelu djelotvornosti prava Europske unije nacionalni propisi poput članka 53. stavka 9. i članka 565. Občianskog zákonníka (Građanski zakonik) prema kojima se prilikom prijevremenog dospijeća ne uzima u obzir proporcionalnost te transakcije, osobito težina povrede obveza potrošača u odnosu na iznos i rok otplate kredita?

2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje (ne protive se) sud koji je uputio zahtjev postavlja sljedeća pitanja:

2.(a) Protivi li se članku 47. u vezi s člancima 7. i 38. Povelje, Direktivi 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, Direktivi 2005/29/EZ o nepoštenoj poslovnoj praksi i načelu djelotvornosti prava Europske unije sudska praksa kojom se u biti ne sprečava ostvarivanje založnog prava prodajom na privatnoj dražbi nekretnine koja je objekt u kojem potrošači ili druge osobe stanuju i istodobno ne uzima u obzir povreda obveza potrošača s obzirom

na iznos kredita i razdoblje kreditiranja i kada postoji drugi način namirenja vjerovnikove tražbine, odnosno postupak izvršenja u okviru kojeg prodaja stambenog objekta opterećenog založnim pravom nema prednost?

2.(b) Treba li članak 3. stavak 1. Direktive 2005/29/EZ o nepoštenoj poslovnoj praksi tumačiti na način da zaštita potrošača od nepoštenih poslovnih praksi prilikom kreditiranja potrošača obuhvaća sve načine otplate vjerovnikove tražbine, uključujući ugovaranje novog kredita namijenjenog pokrivanju obveza koje proizlaze iz prethodnog kredita?

2.(c) Treba li Direktivu 2005/29/EZ o nepoštenoj poslovnoj praksi tumačiti na način da se nepoštenom poslovnim praksom smatra i postupanje vjerovnika koji u više navrata dodjeljuje kredit potrošaču koji ne može otplatiti kredite, zbog čega nastaje lanac kredita koje vjerovnik zapravo ne isplaćuje potrošaču, nego ih zadržava za pokrivanje prethodnih kredita i ukupnih troškova kredita?

2.(d) Treba li članak 2. stavak 2. točku (a) Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (u daljnjem tekstu: Direktiva 2008/48/EZ o ugovorima o potrošačkim kreditima) u vezi s uvodnom izjavom 10. te direktive tumačiti na način da se njime ne isključuje primjena te direktive čak i u slučaju kredita koji ima sva obilježja potrošačkog kredita, ako nije ugovorena namjena kredita i ako je vjerovnik, osim neznatnog dijela, cijeli kredit namijenio pokrivanju prethodnih potrošačkih kredita, a kao osiguranje je ugovoreno založno pravo na nekretnini?

2.(e) Treba li presudu Suda Europske unije od 21. travnja 2016., Radlinger i Radlingerová, C-377/14, ECLI:EU:C:2016:283, tumačiti na način da se primjenjuje i na ugovor o kreditu kad je na temelju tog ugovora dio dodijeljenog kredita namijenjen pokrivanju vjerovnikovih troškova?

Navedene odredbe prava Unije i sudska praksa Suda

Povelja Europske unije o temeljnim pravima: članci 7., 38. i 47.

Direktiva 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima: uvodne izjave 12. do 14., 16., 20., 21. i 24., članci 1. do 3., članak 4. stavak 1., članak 6. stavak 1., članci 7. i 8.

Direktiva 2008/48/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ: uvodna izjava 10., članak 1., članak 2. stavak 2. točka (a), članak 3. točke (g), (h) i (l) i članak 23.

Direktiva 2005/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća o nepoštenoj poslovnoj praksi: članak 2. točke (c) do (e) i (k), članci 3., 5., 6., 7., 11. i 13.

Presuda Suda od 21. travnja 2016., C-377/14, ECLI:EU:C:2016:283, osobito točka 3. izreke

Navedeni nacionalni propisi

Občiansky zákonník (Građanski zakonik)

Članak 53. nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima

Člankom 151.h stavkom 6., člankom 151.j stavkom 1., člankom 151.m utvrđuju se neki uvjeti za ostvarivanje založnog prava.

Člankom 565. uređuje se otplata cijele tražbine zbog neplaćanja obroka.

Zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Zakon br. 129/2010 o potrošačkim kreditima i drugim kreditima i zajmovima za potrošače te izmjeni određenih zakona)

Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (prvý zákon o spotrebiteľských úveroch) (Zakon br. 258/2001 o potrošačkim kreditima (prvi zakon o potrošačkim kreditima))

Člankom 4. stavkom 2. uređuju se posebni uvjeti ugovora o potrošačkom kreditu.

Člankom 4. stavkom 3. posljednjom rečenicom utvrđuje se sankcija za neispunjavanje posebnih uvjeta ugovora o potrošačkom kreditu.

Zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (Zakon br. 527/2002 o dobrovoljnim dražbama)

Člankom 6. stavkom 1. prvom rečenicom definira se organizator dražbe.

Zákon 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (Zakon br. 160/2015 – Zakonika o građanskom postupku)

Članak 325. stavak 1. i stavak 2. točka (d) – uređenje privremene mjere

Zákon 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (Zakon br. 233/1995 – Zakon o izvršenju)

Članak 61.g zahtjev dužnika za plaćanje u obrocima, članak 63. načini provođenja izvršenja

Sažeti prikaz činjeničnog stanja i glavnog postupka

- 1 Tuženik Všeobecná úverová banka, a.s. (u daljnjem tekstu: banka VUB) i društvo Consumer Finance Holding a.s. (u daljnjem tekstu: društvo CFH) bili su

gospodarski povezani u prošlosti. Društvo CFH upravljalo je kreditima za banku VUB. Banka VUB i društvo CFH u prošlosti su odobrili tužiteljima potrošačke kredite. Gospođa SP i gospodin CI (u daljnjem tekstu: tužitelji) ugovorili su potrošački kredit još 2004. Uslijedili su drugi potrošački krediti. Tužitelji nisu mogli otplaćivati kredite, pa im je banka VUB dodijelila nove kredite, ali nije ih isplatila tužiteljima, nego izravno sebi za pokrivanje tražbina iz prethodnih potrošačkih kredita. Banka VUB jednostrano je utvrđivala iznos tražbine.

- 2 Iako su tužitelji 2004. ugovorili potrošački kredit u iznosu od 18 000 slovačkih kruna (597,49 eura), posljednji kredit odobrila im je banka VUB na temelju ugovora od 9. veljače 2012. pod naslovom „Hypo Pôžička” u iznosu od 30 221,50 eura na razdoblje do 2032. (u daljnjem tekstu: sporni kredit).
- 3 Banka VUB gotovo je cijeli sporni kredit iskoristila za pokrivanje prethodnih potrošačkih kredita odobrenih od 2004., odnosno potrošačkih kredita koje je odobrila banka VUB, kao i kredita koje je odobrilo društvo CFH. Dio spornog kredita banka VUB iskoristila je u korist društva CFH „za pokrivanje troškova povezanih s odobravanjem spornog kredita”. U ugovoru nije navedena namjena spornog kredita. Banka VUB tvrdi da sporni kredit nije obuhvaćen zaštitom predviđenom pravilima o potrošačkim kreditima.
- 4 I u razdoblju koje je prethodilo 2012. banka VUB odobravalala je tužiteljima kredite na način da ih se koristilo za pokrivanje prijašnjih dugova. Na primjer, u ugovoru o potrošačkom kreditu od 23. studenoga 2009. banka VUB odobrila je tužiteljima kredit u iznosu od 25 156,98 eura s kamatama i troškovima koji su iznosili 24 593,60 eura i taj je kredit također naveden u ugovoru o spornom kreditu. Postoje dvojbe u pogledu opravdanosti kamata, među ostalim zbog neispunjavanja uvjeta ugovora u skladu sa Zakonom br. 258/2001 Z.z (prvi zakon o potrošačkim kreditima).
- 5 Spornom kreditu u banci VUB svojstveno je to što je osiguran založnim pravom na nekretnini – obiteljskoj kući u kojoj žive tužitelji i druge osobe. Nakon odobravanja spornog kredita (9. veljače 2012.) tužitelji su kasnili s plaćanjem obroka kredita u iznosu od 1106,50 eura. Banka VUB zbog neotplaćivanja kredita proglasila je dospijeće kredita u cijelosti (13. siječnja 2013.). Ugovornim odredbama o spornom kreditu ugovoreno je prijevremeno dospijeće kredita. Prijevremeno dospijeće ugovoreno je u članku VI. točkama 42. i 42.1. Zakonom se kao jedini uvjeti za proglašenje prijevremenog dospijeća predviđaju **kašnjenja u plaćanju od tri mjeseca** i poziv koji nakon toga slijedi, zajedno s dodatnim rokom od petnaest dana. Nakon toga banka VUB je 12. travnja 2013. najavila ostvarivanje založnog prava dobrovoljnom dražbom, odnosno prodajom obiteljske kuće tužiteljâ, čija je vrijednost najmanje **trideset puta veća** od iznosa zbog kojeg je banka pokrenula postupak povezan s prijevremenim dospijećem kredita i prodajom kuće koja je uslijedila.
- 6 Tužitelji su Okresnom súdu Prešov (Općinski sud u Prešovu, Slovačka) podnijeli tužbu za obustavu izvršenja ostvarivanja založnog prava dobrovoljnom dražbom.

Tužitelji prigovaraju banci da je, među ostalim, prilikom sklapanja ugovorâ o kreditu povrijedila njihova prava zajamčena pravom Europske unije. Okresný súdu Prešov (Općinski sud u Prešovu) prvom je presudom odbio tužbu. Okresný súdu Prešov (Općinski sud u Prešovu) smatra da u biti nisu postojale prepreke za prodaju obiteljske kuće tužiteljâ u okviru izvansudskog postupka.

- 7 Nakon žalbe koju su podnijeli tužitelji Krajský súd v Prešove (Okružni sud u Prešovu, Slovačka) ukinuo je presudu te je kao prepreku za prodaju obiteljske kuće tužiteljâ na dobrovoljnoj dražbi naveo nedostatak proporcionalnosti. Krajský súd v Prešove (Okružni sud u Prešovu) smatra da prodaja obiteljske kuće tužiteljâ nije proporcionalna jer postoji drugi način za ostvarivanje založnog prava, odnosno postupak izvršenja u kojem se može namiriti tražbina banke VUB, a da tužitelji istodobno ne izgube vlasništvo nad obiteljskom kućom. Krajský súd v Prešove (Okružni sud u Prešovu) utvrdio je povredu prava potrošača.
- 8 Nakon toga Okresný súdu Prešov (Općinski sud u Prešovu) drugom je presudom odbio tužbu. Uputio je na presudu Suda Europske unije u predmetu C-34/13 prema kojoj ni nepoštene odredbe ne sprečavaju prodaju objekta u kojem tužitelji stanuju u okviru izvansudskog postupka za ostvarivanje založnog prava. Krajský súd v Prešove (Okružni sud u Prešovu) dao je prednost odluci Najvyššeg suda Slovenskej republiky (Vrhovni sud Slovačke Republike) u drugom predmetu u kojem taj sud nije *ex ante* priznao zaštitu potrošača obustavom izvansudske prodaje objekta u kojem potrošači stanuju na dobrovoljnoj dražbi.
- 9 Tužitelji su podnijeli žalbu kojom zahtijevaju obustavu ostvarivanja založnog prava dobrovoljnom dražbom i ističu, među ostalim, povredu prava potrošača i povredu njihova prava na smještaj u slučaju prodaje njihova objekta u kojem stanuju.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 10 U okviru ostvarivanja založnog prava Slovačke republika nije izričito predvidjela obvezu uzimanja u obzir okolnosti koje je Sud Europske unije smatrao relevantnima u presudi u predmetu C-415/11, Mohamed Aziz, t. 73.: „Kao prvo, u pogledu odredbe iz dugoročnih ugovora koja se odnosi na prijevremeno dospijeće otplate ako dužnik tijekom određenog vremena ne izvršava svoje obveze, na sudu koji je uputio zahtjev je, kao što je to istaknula nezavisna odvjetnica u točkama 77. i 78. ovog mišljenja, da provjeri, osobito, ovisi li mogućnost prodavatelja (robe) ili pružatelja (usluge) da ukupni iznos zajma proglašati dospjelim o neizvršenju bitne obveze potrošača iz predmetnog ugovornog odnosa, je li ta mogućnost predviđena u slučajevima kada je takvo neizvršenje dovoljno teško uzevši u obzir trajanje i iznos zajma, odstupa li navedena mogućnost od propisa koji se primjenjuju u tom području i predviđa li nacionalno pravo primjerena i djelotvorna sredstva koja bi omogućila potrošačima koji su vezani takvom odredbom da isprave učinke navedenog dospijeća zajma.”

- 11 Sud koji je uputio zahtjev smatra da je institut prodaje na dobrovoljnoj (privatnoj) dražbi od ključne važnosti i u predmetima u području prava koje se primjenjuje na potrošače. Problem je pravno pitanje proporcionalnosti dobrovoljnih dražbi na koje sudska praksa ne daje odgovor. Bez poštovanja načela proporcionalnosti tolerirala bi se dobrovoljna dražba potrošačeve nekretnine, uključujući njegov objekt u kojem stanuje, zbog bilo kakve, pa i manje ozbiljne povrede obveze potrošača.
- 12 Nedvojbeno je da zaštita potrošača nije apsolutna. Objekt u kojem potrošači stanuju može se prodati i bez sudskog postupka i to unatoč nepoštenim ugovornim odredbama (C-34/13).
- 13 U Slovačkoj Republici postoje dva načina ostvarivanja založnog prava. Prvi se sastoji od prodaje predmeta zaloga na dobrovoljnoj dražbi. Tu dražbu provodi privatna osoba – poduzetnik. Vjerovnik jednostrano utvrđuje iznos tražbine. Drugi poduzetnik – organizator dražbe obično prodaje stambeni objekt potrošača bez bilo kakvog sudskog postupka i bez objektivne ocjene iznosa tražbine i proporcionalnosti dražbe stambenog objekta potrošača. Unatoč nepostojanju suglasnosti potrošača, zakon tu dražbu kvalificira kao „dobrovoljnu”.
- 14 Drugi dopušteni način ostvarivanja založnog prava jest sudski postupak izvršenja na temelju Zakona br. 233/1995 – Zakon o izvršenju. Prethodi mu sudska provjera ugovornih odredbi u okviru koje sud može dopustiti otplatu u obrocima, te stoga mora po službenoj dužnosti uzeti u obzir zaštitu potrošača u okviru svih dosad navedenih direktiva. Donesenu sudsku odluku vjerovnik može podnijeti sudskom izvršitelju, koji također može dopustiti otplatu u obrocima, može oduzeti pokretnu imovinu potrošača, novčana sredstva u bankama i druge tražbine, može naložiti prodaju nekretnine u kojoj potrošač stanuje.
- 15 Navedeni načini ostvarivanja založnog prava razlikuju se već na prvi pogled. U okviru oba postupka može doći do prodaje nekretnine u kojoj potrošač stanuje, ali u okviru sudskog postupka potrošaču se može dopustiti otplata duga u obrocima i omogućiti plaćanje kazni za kašnjenja u plaćanju. Konkretno, u slučaju dugoročnih kredita to omogućuje aktiviranje razine prvotnih kreditnih obroka i to sve do kraja razdoblja kreditiranja. Tako se može postići da se vjerovnik namiri u razdoblju koje je ugovorio s potrošačem i da potrošač zadrži objekt u kojem stanuje.
- 16 Postupak dobrovoljne dražbe ne osigurava takva jamstva. Postupak dobrovoljne dražbe ne podržava ni sudske postupke o nepoštenim ugovornim odredbama. Ako se dražba provede, potrošač gubi pravo vlasništva nad objektom u kojem stanuje i dužan ga je odmah napustiti. *Ex post* (nakon dražbe) sudski postupci za proglašavanje dražbe ništavom nakon gubitka prava vlasništva osobito su dramatični za potrošače.
- 17 Međutim, zaštita od neproporcionalnog zadiranja u prava potrošača, uključujući njihovo pravo na objekte u kojima stanuju, osobito je važna prije provođenja

dražbe, a s obzirom na to da se materijalnim pravom ne uređuje druga mogućnost *ex ante* zaštite, u obzir dolazi samo **tužba za obustavu ostvarivanja založnog prava** u postupku dobrovoljne dražbe. S jedne strane, presuda kojom se nalaže obveza nema pravomoćnost, ali s druge strane, omogućuje vjerovniku drugi način ostvarivanja založnog prava dražbom u postupku izvršenja.

- 18 Vjerovnici se pozivaju na brzinu prodaje založene stvari u postupku dobrovoljne dražbe, ali predmet, smisao i svrha ugovora o kreditu nije trgovanje nekretninama, nego odobravanje kredita potrošačima bez nepoštenih ugovornih odredbi i nepoštene poslovne prakse kako bi se osigurala bolja kvaliteta života potrošača.
- 19 Slovačko uređenje omogućuje da se utvrdi prijevremeno dospijeće, **a da se pritom ne ispita je li potrošač povrijedio bitnu obvezu**, je li takvo neizvršenje **dovoljno teško uzevši u obzir trajanje i iznos zajma i predviđa li nacionalno pravo primjerena i djelotvorna sredstva koja bi omogućila potrošaču da ispravi učinke navedenog dospijeća zajma.**
- 20 Sud koji je uputio zahtjev pretpostavlja da bi, ako bi se za prijevremeno dospijeće zakonom zahtijevale okolnosti koje je Sud naveo u točki 73. presude Aziz C-415/11, vjerovnik mogao primjenjivati kazne, mogao bi pokrenuti i sudski postupak i zahtijevati prisilnu naplatu malih obroka, ali zasigurno ne bi mogao pokrenuti prodaju obiteljske kuće tužiteljâ zbog malog neplaćanja.
- 21 Proporcionalnije uređenje također bi otvorilo mogućnost ostvarivanja prava i nadzora nepoštenih ugovornih odredbi i nepoštene poslovne prakse po službenoj dužnosti. Međutim, u skladu s navedenom sudskom praksom, prodaja obiteljske kuće na dobrovoljnoj dražbi ne može se obustaviti nalaganjem obveze suzdržavanja od provođenja navedene dražbe.
- 22 Sud koji je uputio zahtjev navodi da su sporni kredit i prethodni krediti iskorišteni za otplatu prethodnih kredita. Očito je da su se potrošačima u više navrata odobrali krediti iako nisu imali dostatne prihode.
- 23 Sud koji je uputio zahtjev ne vidi razlog za isključenje okolnosti kao što je otplata potrošačkih kredita iz praksi na koje se primjenjuje Direktiva 2005/29. Također smatra da takva nepoštena praksa ne smije biti isključena iz sudskog nadzora na temelju Direktive 2005/29. Ako to ne bi bio slučaj, postojala bi logička proturječnost jer bi razdoblje ocjene nepoštene prakse u poslovnoj transakciji potrošačkog kredita isteklo prije stvarne otplate potrošačkih kredita. Sud koji je uputio zahtjev navodi da se člankom 3. Direktive 2005/29/EZ preporučuje zaštita ne samo prije i tijekom, **nego i nakon posla**. Ako se otplata kredita ne odnosi na razdoblje „tijekom posla”, onda se odnosi na razdoblje „nakon sklapanja posla”. Sud koji je uputio zahtjev dodaje da, iako eventualna nepoštena poslovna praksa nema izravan utjecaj na ništavost pravnog posla, ipak utječe na ocjenu nepoštenosti ugovornih odredbi kao jednu od okolnosti za potrebe članka 4. stavka 1. Direktive 93/13.

- 24 Sud koji je uputio zahtjev smatra da smisao potrošačkih kredita ne bi trebao biti to da se potrošačima krediti ciklički ne isplaćuju zbog toga što ih vjerovnik zadržava kako bi pokrio vlastite tražbine iz prethodnih kredita. Takvo odobravanje kredita potpuno je besmisleno sa stajališta Direktive 2008/48/EZ.
- 25 Sud koji je uputio zahtjev smatra da se spornim ugovorom o kreditu ne utvrđuje predmet kredita i da sadržava uvjete ugovora o potrošačkom kreditu. Jedini element koji isključuje sporni kredit iz područja primjene te direktive jest osiguranje nekretninom.
- 26 Međutim, sporni kredit nije hipotekarni niti je kredit namijenjen ulaganju u nekretnine ili stanovanje. Osiguranje nekretninom namijenjeno je otplati prethodnih potrošačkih kredita.
- 27 Sud koji je uputio zahtjev ne vidi nikakve praktične gospodarske razlike između spornog kredita i potrošačkih kredita koji su prethodili spornom kreditu. Budući da sporni kredit treba poslužiti otplati prethodnih potrošačkih kredita, postoji vrlo uska veza u pogledu svrhe sklapanja ugovora između spornog kredita i prethodnih potrošačkih kredita za čiju je otplatu ugovoren sporni kredit.
- 28 Što se tiče posljednjeg pitanja – treba li presudu C-377/14 od 21. travnja 2016. u predmetu Radlinger i Radlingerová tumačiti na način da se primjenjuje i na ugovor o kreditu ako je na temelju tog ugovora dio dodijeljenog kredita namijenjen pokrivanju vjerovnikovih troškova, to će biti jedna od okolnosti koja će odlučivati o iznosu duga zbog kojeg je pokrenut postupak prodaje objekta u kojem tužitelji stanuju. Banka VUB sporne iznose smatra stvarno isplaćenima tužiteljima i uključila ih je u iznos spornog kredita koji je stvarno odobren tužiteljima.